

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Ἀντ. Κεραμοπούλλου: Ἀρχαῖκόν ἐπίγραμμα ἐν Σικίνφ, Δεκέμβριος, 1931, σ. 457-460 τῶν *Πρακτικῶν*, εἰς τὸ τέλος τῆς ἀνακοινώσεως προσθετέον :

Ἡ δυσκολία καὶ ἡ ἀνωμαλία περὶ τὴν κατανομὴν τῶν μερῶν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ λίθου, ὡς ἐσχεδιάσθη οὗτος ὑπὸ τοῦ κ. Γαβαλά (εἰκ. 1), προέρχονται ἐκ τούτου, ὅτι τὰ μὲν μέρη τῆς ἐπιγραφῆς ἀντεγράφησαν, ὅτε οἱ οἱ λίθοι εἶχον ἢν θέσιν ἔχουσι ἐν ταῖς φωτογραφίαις (εἰκ. 2-5), τὸ δὲ σχέδιον (εἰκ. 1) ἐγένετο ἀντιστραφέντων τῶν λίθων καὶ τεθείσης τῆς ἐπιγραφῆς κατακέφαλα. Τούτου λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καὶ ὑπολογιζομένου, τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς ὡς πρὸς τὴν ὑφ' ἡμῶν κατανομὴν τῶν μερῶν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὰ τεμάχια τοῦ λίθου.

Ἄλλὰ κατὰ χάριτινον ἔκτυπον, ὄχι λίαν ἐπιτυχές, τὸ ὁποῖον, προμηθευθεὶς ἐμμέσως, ἐπέδειξέ μοι ἀρτίως ὁ κ. Γαβαλάς, δύναται ἡ ἐπιγραφή νὰ ἀνασυγκροτηθῇ τῇ βοήθειᾳ καὶ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐν τοῖς *Πρακτικοῖς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 1931 σ. 458-459 φωτογραφιῶν καὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ κ. Γαβαλά ὡς ἐξῆς (εἰκ. 6) :

° Δ Σ Τ Υ Α
 Ψ Μ Ε Δ Σ Α Γ Σ Α Χ Μ
 Ο Υ Ψ Ξ Υ Α Ι Ξ Δ Ο Τ Σ ° Ρ Σ Δ Σ Ν
 Ρ Α Ζ Ξ Κ Υ Ο Γ Α Χ - Ι Α Τ Μ Ξ Ι
 Σ Μ Μ Ε Μ Ο Μ Ε Ρ Γ Ο Γ

Εἰκ. 6

Ἐκ τούτου δὲ δύναται τις νὰ πορισθῇ, νομίζω, συμπληρώσεις τοιάδε τινάς :

- Ἀπίδο[τος φίλος νῖος Ἀρίστονο]ς καὶ παῖδες
 Πα|σιδίκοι τότε σᾶμ' εὔνο|[ι ἔστα[σε] καλὸν κεχαρισμένον ἔργον
 ἢ Ἀπίδο[σιν Πολυφῶν Λυκέα ἠυῶ]ς καὶ παῖδες
 ἢ Ἀπίδο[σιν χάριτος Φερεκλῆς Φυλέω]ς καὶ παῖδες κλ.
 ἢ Ἀπίδο[σιν χάριτός με Πολύκλειτο]ς καὶ παῖδες κλ.
 ἢ Ἀπίδο[τος Χρονίου χάριν ἀντιδιδῶ]ς καὶ παῖδες κλ.
 ἢ Ἀπίδο[τος μὲν τίμβον ἔχωσ' αὐτῶ]ς καὶ παῖδες
 Παισιδικοί· τὸ δὲ σᾶμ' Εὔνο[ς] ἔστα[ε] καλὸν κεχαρισμένον ἔργον.

Ἄλλὰ ὑπάρχουσι καὶ τινες ἀμφιβολία περὶ τινὰ σημεῖα : Τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ β' τεμαχίου δυσκόλως δύναται νὰ εἶναι Ξ, ὅτε προκύπτει τὸ ὄνομα Πεισιδίδικος, ὅπερ ἡ φωτογραφία φαίνεται ἀποκλείουσα. Ἐν τῷ γ' θραύσματι ἡ λέξις σᾶμ' εἶναι ἀμφίβολος, διότι ἐξ αὐτῆς μόνον τὸ Α εἶναι ἀναμφισβήτητον· τὸ μ φαίνεται ἢ εἶναι ὡς Ν· τὸ συμπληρούμενον Μ δύναται νὰ

εἶναι ΜΓ ἢ ΤΜ ἢ ΤΓ (τλ, ἔ-τλαν) ἢ ΝΓ (ἐν γᾶν) ἢ ΜΓ (ἐς γᾶν). Τὸ *ευνο* θεωρῶ ἀναμφισβήτητον. Ἄλλ' ἀγνοῶ ἂν πρέπη νὰ συμπληρωθῇ εὔνοι (=εὔνω) ἢ *εὔνοι* ἢ εὔνους ἢ εὔνο[ίας], οὗ τὸ σίγμα νὰ κατέλιπε τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐπομένου στίχου λείψανον. Ὡστε καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις εἶναι δυναταὶ μέχρι βεβαιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ λίθου ὑπὸ εἰδικοῦ.

Τὸ ὑποκείμενον κατὰ τὰς συμπληρώσεις καὶ κατὰ τὰ λείψανα ἑξάμετρον εἶναι φανερόν, πόσον ἀπομακρύνεται τοῦ συνήθους ἐπὶ σημάτων μέτρον. Τὸ μετρικὸν σύστημα τοῦ δευτέρου στίχου πρβλ. πρὸς Σοφοκλ. Οἰδίπ. Κολωνῶ στ. 229 ἑξ.

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. **Μ. Μητσοπούλου**: Beiträge zur Entwicklung des oberen Miozäns und seiner Fauna in Akarnanien, Ἰανουάριος 1932, σ. 21,

παρελήφθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀνακοινώσαντος Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. Κτενᾶ.